

גליון # 17

וועד למען קדושת השבת

ארגון מוקדש לעורר על קדושת השבת, שעל ידי שמירת השבת נזכה לביאת המשיח, כדאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלא משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין. (שבת קי"ח ע"ב), בב"א

חודש שבט תשנ"א לפ"ק

שאמרו רז"ל (שבת קיח, ב), אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד נגאלין. כבר כתבתי אחת דיבר אלהים שתיים זו שמענו, היינו סוד הנשמה בתרי אפין. הנשמה מצד התורה היום לעשותם, סוד עולם הזה ששה ימי המעשה, אשר על זה ירמוז המשכן כמו שנבאר המאמר דפקודי אי"ה, והנשמה יתירה בסוד עולם הבא, ושתייהן נקראו שבת, אך מביאה לזה יום שבת הוא עצם השבת, אבל גם כן ששה ימי השבוע נקראים גם כן שבת, כי שבת פירושו גם כן שבוע. והענין כי בכל יום צריך אדם לקדש עצמו בעת מן היום, ולשבות מפעולות הגופניות, רק שבת כולו קודש. ועל שם זה קראו בזוהר (ח"ג קמד, ב) לרשב"י שבת, מה שבת קודש כו'. ועיין בראשית חכמה בשער הקדושה, האריך מאוד בענין זה בקדושה מענין שבת בכל יום. וזהו נוסח ההבדלה בין קודש לחול בין ישראל לעמים, כי החול של ישראל הוא חול על טהרת הקודש. ונקרא לששה ימי חול שבת הקטן, ולעצם השבת שבת הגדול. והקטן הוא הנשמה מצד התורה, אשר

כי שבת פירושו גם כן שבוע. והענין כי בכל יום צריך אדם לקדש עצמו בעת מן היום, ולשבות מפעולות הגופניות, רק שבת כולו קודש. ועל שם זה קראו בזוהר (ח"ג קמד, ב)

לרשב"י שבת, מה שבת קודש

ספר השל"ה הקדוש - ספר שמות - דרוש לויקהל ופקודי (ג)

ועל כל שלושה עניינים הנ"ל יבוארו שלושה מאמרים לשלוש פרשיות שהבאתי. ענין ויקהל ומאמרו, רומז לסוד נשמה יתירה המכוונת לעולם הבא אור הגנוז, עיין פירוש המאמר בדרוש ויקהל שלפני זה. והנה מלאכת שבת ילפינן ממשכן. מקודם נבאר מה

על זה רומז המשכן שהוא נגד ימי הבריאה כמו שנפרש, והשבת הגדול בסוד נשמה יתירה לעולם הבא. והשומר השבת הקטן יבא לשבת הגדול, והם סוד שתי שבתות. ועליהם רומז זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו, זכור שבת דעולם הזה, זכירה מביא לידי עשייה, על כן הוזכר שם כי ששת ימים עשה ה' וגו', שמור הוא שבת הרומז לעולם הבא, מלשון ואביו שמר את הדבר פירוש המתין, והזכיר יציאת מצרים, כי אז נגאלנו מהקליפות ונבחרנו לעם כנודע ליודעי חן:

קודש כו'. ועיין בראשית חכמה בשער הקדושה, האריך מאוד בענין זה בקדושה מענין שבת בכל יום. וזהו נוסח ההבדלה בין, ועם זה נבאר הפרשה, ושמרו בני ישראל את השבת לעשות וגו', כי יש בו הרבה כפלים. ואגב נבאר הנוסח ישמח משה כו', ולא נתתו לגויי הארץ, ולא הנחלתו לעובדי פסילים וגו', גם בזה הרבה כפלים. ונראה לעניות דעתי כי המתקן הנוסח מפרש פסוק ושמרו שמביא, התחיל ישמח משה כי היא מתנת חלקו במצרים שבחר בשבת, ומשה רבינו ע"ה נתקדש יותר מכל אדם שהוא עצם שבת. ועל דרך הסוד שבת הגדול 'בינה', שם מושב הדעת מקום יניקת משה רבינו ע"ה. וכבר כתוב בתיקונים והובא בריש הפרדס, יעקב מצד תפארת, והא משה

מתמן הוה, ותירץ משה מלגאו יעקב מלבר, רצה לומר יעקב מצד תפארת, ומשה מצד ה'דעת' שהוא כתר התפארת. וזהו כליל תפארת בראשו נתת. וסוד שתי שבתות שני כתרים נעשה ונשמע שפירשתי לעיל. וניטל מישראל ונשאר במשה, כמו שאמרו רז"ל (שבת פח, א) וכולן נטלן משה, וזהו כליל שהזכיר. ושמרו בני ישראל את השבת, הוא השבת הרומז על השבת שלעתיד שיזכו לשמרו, אימת לעשות השבת הוא השבת הקטן, ששת ימים תעבוד רצה לומר עבודת הנפש היום לעשותם. ברית עולם ביני ובין בני ישראל קאי אשבת הגמור, כי לאומות אין שם אחיזה וכמו שאמרו רז"ל (סנהדרין נח, ב), גוי ששבת חייב מיתה כו'. וזהו רמז גדול שבתכם הם אותיות שאחר ישראל. ואמר אח"כ אות היא לעולם, רומז לאות ברית המילה ברית קודש, שהוא חותם הקב"ה בנו קודש קדשים (סמ"ג) ג' אותות, אות שבת אות מילה אות תפילין, וצריך להיות בכל עת שני עדים, על כן מילה דוחה שבת. וביאר אח"כ עוד שתי שבתות הנ"ל, והיינו ששה ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ הוא הקטן, אח"כ אמר וינפש, סוד נפש יתירה כמו שאמרו רז"ל, ועיין לעיל בדרוש ויקהל:

וועד למען קדושת השבת